

Biometri-gruppe i IT-forening

Forfatteren til denne artikel har taget initiativ til at dannelse af en biometrisk gruppe under IT-Brancheforeningens paraply. Gruppen holder stiftende møde på torsdag den 18. august i ITB's lokaler i København. Der har meldt sig 14 virksomheder, der deltager med repræsentanter ved mødet – alle virksomheder, der arbejder med biometriske løsninger, der er noget helt nyt i den danske IT-branche. Blandt de tilmeldte er TAC Danmark, Vitani, Chryptomatic, Quardcard, Guardia og Tempest. Gruppen har ambitioner om at blive en drivende kraft for udbredelsen af den biometriske teknologi i Danmark.

Den nye teknologi til identifikation af personer er en teknologi som al mulig anden teknologi. Det er kun et spørgsmål om nøgternt at vurdere, hvor biometrien med fordel kan være med til at smidiggøre dagligdags arbejdsprocesser alle de steder, hvor det er af betydning at vide, hvem man er

Den sådan burde det måske ikke være hvis han havde reageret anderledes måske skulle de overveje at gennemføre noget helt andet jeg @ havde måske have sagt men sådan ville nogen hange har en mening der strider mod men så igen ingen kan vide sig sikre på hvad de mener om noget og en hel den sådan burde det måske ikke være hvis han havde reageret anderledes måske skulle de overveje at gennemføre noget helt andet jeg kunne have måske have sagt men sådan ville nogen hange har en mening der strider mod men så igen ingen kan vide sig sikre

KRONIK/DEBAT

AF FREDERIK KORTBÆK
Marketing manager, cand.jur
Louis Møhlholm Security

Brugen af internettet, samtidig med at terrororganisationer angriber IT-arkitekturen, betyder, at det at sikre tillid og tryghed mere og mere bliver et spørgsmål om med sikkerhed at kunne fastslå en persons identitet. Biometri er en teknologi, der anvender et individs fysiske eller adfærdsmæssige kendetegn som identifikation.

Det biometriske kendetegn er unikt. F.eks. findes der ifølge forskningen ikke én iris der er den samme hos nogen af os mennesker på denne klode. Ikke engang enæggede tvillinger har samme iris. Der forskes hele tiden i nye former for biometri som f.eks. vriststruktur eller vener. Kriteriet

Biometri er ikke sort magi

er, at det menneskelige kendetegn skal være målbart og uforanderligt. Dna-analysen er at betragte som det mest sikre biometriske karakteristika, men da det er en kostbar teknik, som ikke kan integreres i eksisterende applikationer, er den i dag kun brugbar for myndigheder som led i f.eks. politimæssig efterforskning. De forskellige biometriske kendetegn er mere eller mindre udviklet og det er ikke til at sige, hvilken type biometri som er »bedst«. Det vil afhænge af det konkrete tilfælde.

Ikke ufejlbarlig

Men lad det være sagt med det samme, biometri er ikke ufejlbarlig. Det er der ingen teknologi, der er. Men anvendes den rigtigt eventuelt i kombination med andre sikkerhedstiltag, er det den mest ultimative automatiserede metode til at beskytte information og værdier på. Biometrien betragtes da også som de seneste års mest betydningsfulde IT-innovation. Biometri som identifikation

har været kendt længe, ja vi skal faktisk helt tilbage til det gamle Babylon (6000 år f. Kr.), hvor fingeraftryk blev brugt på lertavler i forbindelse med handler. Men det egentlige gennembrud for anvendelsen af fingeraftryk skete i 1902 hvor Scotland Yard begyndte at anvende et identifikationssystem i forbindelse med efterforskningen. Selvom biometriske produkter har været udviklet til kommercielt brug siden 1968, så er en driftsikker anvendelse først rigtig slået igennem i de seneste år.

Tidlig biometrisk teknologi var ekstrem kostbar, men takket være den konstante udvikling i computerteknologien og lavere priser samtidig med forbedringer i præcision undergår biometri en global udbredelse. Eksempelvis kan det nævnes, at en fingeraftrykskanner inkl. software, som kostede 3000 dollar for fem år siden, og 500 dollar for to år siden, i dag koster 100 dollar. Som branchemand kan det naturligvis undre, at udbredelsen ikke er endnu større. Bortset fra, at mange stadig synes,

at det er overkill, så er det nok snarere branchens egen skyld.

Efter 11. september 2001, som med ét satte fokus på kontrol af rejsende i lufthavne og grænseovergange, er der nemlig sat gang i en udvikling i gang, som ingen rigtig siden har kunnet styre. Både regeringer og massevis af leverandører blev grebet af en biometrisk feber med det resultat, at biometrien i manges øjne er blevet overhyped, for meget frygtet og forsimplet. Men faktum er, at biometri er en teknologi som al mulig anden teknologi. Der er ingen sort magi her. Det er kun et spørgsmål om nøgternt at vurdere, hvor biometrien med fordel kan være med til at smidiggøre dagligdags arbejdsprocesser alle de steder, hvor det er af betydning at vide, hvem man er.

Branchen har her en opgave, der går ud på ikke at være så hardware-fikseret, men satse på at udvikle let tilgængelig applikationssoftware og medvirke til integration i eksisterende IT-arkitektur.

Erfaringen fra en lang række implementeringer fortæl-

ler os allerede, at biometriske systemer har en række uovertrufne funktioner, som f.eks.

- hastighed – operation på sekunder
- decentralisering – relativ driftsøkonomisk uden behov for større brugervejledning eller uddannet personale
- meget høj grad af validitet – kan ikke manipuleres
- bekvemmelighed – intet behov for at have id-kort eller andre lignende medier på sig samt huske kodeord.

Etiske aspekter

Netop fordi biometrien er så ultimativ og i sin substans ekstraherer information fra den menneskelige krop, så har teknologien en række etiske, lovgivningsmæssige og sociale aspekter af ganske særlig karakter.

En diskussion af Big Brother er relevant. Det må medgives, at selvom mange udtaler, at det har imod at blive overvåget, fordi de har rent mel i posen, så er den udtalelse jo baseret på, at myndigheder og andre bruger de

biometriske systemer, som de var tiltænkt. Men hvad nu hvis de ikke gør det? Hvem skal kontrollere, at der ikke finder en datasamkøring sted, som ikke oprindeligt var til sigtet? Denne største bekymring for privatlivets fred udspringer af denne mulighed for såkaldt data-matchning.

Initiativ fra EU

EU er klar over dette og er derfor initiativtager til det såkaldte BITE project, som ledes af den italienske professor Emilio Mordini, og som har til formål at rejse en debat om biometri i alle EU-lande. Der diskuteres fundamentale spørgsmål som risikoen for diskrimination, og f.eks. hvor går grænsen for menneskets fysiske integritet? Er det kroppens hud eller er det o.k. at udtrække data om et menneske fra retina (nervebanerne på nethindens bagside)? Kan det accepteres, at alverdens lande via indførelsen af et biometrisk pas vil kunne ligge inde med hver eneste menneskes fingeraftryk osv.? Vil indførelsen af biometri, som jo er nærtbeslægtet med genteknologien, skabe en helt ny definition af, hvordan vi opfattes og opfatter os selv som menneske? Er vi ikke en biologisk skabning mere, men slet og ret at betragte som et stykke information? Det digitaliserede menneske i informationssamfundet!

Fælles interesse

Branchen og samfundet har en fælles interesse i at få debatteret disse ting, og det siger sig selv, at retssikkerheden (indtil videre varetaget af Datatilsynet) for det enkelte menneske skal sikres, og klagemuligheder både nationalt og internationalt skal være til stede. Det er baggrunden for, at jeg har taget initiativ til at sætte skub i etableringen af et forum for videnudveksling og workshoper mv. i øvrigt samarbejde med IT-Brancheforeningen.

Formålet er naturligvis også at medvirke til udvikling af en ny dansk vækstindustri. Det offentlige har her en vigtig mission. Det lyder måske selvmodsigende, når talen falder på Big Brother-scenariet, men staten er faktisk kun den der kan skabe den nødvendige tillid til biometrien og dens anvendelsesmuligheder. For det interessante er jo, at biometrien som id er som et tvægget sværd, eftersom teknologien samtidig er den bedste garant for netop sikringen af den personlige integritet.